

νίαν, ὃ δὲ θάνατος ἐκόλυσεν αὐτὸν νὰ ἴδῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ ἐν καιρῷ τῆς τελευταῖου του ἐκτυπούμενον φιλοσοφικὸν πόνημα αὐτοῦ, τὸ ἐπιγραφόμενον «Διάλογος μεταξὺ ὕλιστου καὶ ἀυλόφρονος», ὡς καὶ τὴν ἀνέκδοτον αὐτοῦ διατριβὴν περὶ τῶν διαφόρων ἱατρικῶν συστημάτων, ἧτις δημοσιευθῆσεται μετ' οὐ πολὺ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ συγγραφέως κ. Νικολάου Δεκιγάλλα.

Ὁ βίος τοῦ Ἰωσήφ Δεκιγάλλα, ἀνάλωθεις ὡς λαμπρὰ φωτίζουσα, ὑπῆρξε πιστὴ ἀντανάκλασις τῆς ὑπερόχου καὶ διαυγεστάτης διανοίας του, τοῦ σοβαροῦ χαρακτῆρός του καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ψυχῆς του. Ὁ καθ' ἡμέραν βίος του, χρηστὸς καὶ ἀνεπίληπτος, ἐλέγγει αὐτὸν ὡς τύπον ἀνδρὸς τιμίου καὶ φιλοδικαίου, τὸ δὲ μελίχιον τοῦ ἤθους του καὶ ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης τῆς εὐγενοῦς καρδίας του ἀποκαθίσταν αὐτὸν ἀγαπητὸν ὄσω καὶ σεβαστὸν τοῖς μετ' αὐτοῦ διαλεγόμενοις. Ἀποστρεφόμενος πάντοτε τὴν χαμερπῆ τῆς κολακείας γλῶσσαν καὶ μὴ κεκτημένος τοῦ χαρακτῆρος τὸ εὐκαμπτον καὶ τὴν εὐστροφίαν τῶν ἀρχῶν ἦτον ὁ σύμβουλος τῶν ἑαυτοῦ οἰκείων καὶ φίλων.

Ἡ πρὸς τὰ τέκνα στοργή του, ἀν καὶ ἦτο τὸ κρατοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ του αἰσθημα, δὲν ἴσχυσε νὰ παροτρύνῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ κατέλιπεν αὐτοῖς ὡς μόνην κληρονομίαν τὸν περιλαμπῆ καὶ ἐπίζηλον στέφανον τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης, ὅστις μέχρι βαθυτάτου γήρωος περιεκόσμησε τὴν πολιὰν κεφαλὴν του.

ΑΝΤ. Μ. ΔΑΡΓΕΝΤΑΣ

Μιχαὴλ Σοφριανός. Ὅταν καταλείπωσιν ἡμᾶς ἄνδρες ὡς οἱ τῆς στρατιωτικῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀειμνήστου ὑποστρατήγου Μ. Σοφριανοῦ, δὲν δικαιοῦμεθα, πληροῦντες τοὺς κοινούς τύπους, νὰ ρίψωμεν ἐπὶ τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν ὀνόματος τὸν ψυχρὸν χροῖον τῆς λησμοσύνης καὶ νὰ παραδόσωμεν εἰς τὴν λήθην τῶν μελλόντων χρόνων σειρὰν ἔργων, μεγάλως συντελεσάντων ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ὑποχρεούμεθα ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὸ παρελθόν, νὰ ρίψωμεν τὸ βλέμμα ἡμῶν μέχρις αὐτοῦ τοῦ λίκου τῆς πρώτης αὐτῶν καταγωγῆς, νὰ διαδράμωμεν τὴν μικρὰν ἀνέλιξιν καὶ πορείαν τοῦ βίου αὐτῶν, οὐχὶ ἐκ λόγων ματαιοσκόλου περιεργείας, ἀλλ' ἐκ λόγων σπουδῆς καὶ διδασκαλίας. Ὁ βίος ἐν γένει τοῦ Μ. Σοφριανοῦ παρέχει τοιαῦτα διδάγματα μακρᾶς στρατιωτικῆς ζωῆς, πολυτιμῶς ἀφιερωθείσης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1811, ὑπῆρξεν εἰς τῶν πρώτων μαθητῶν τῆς ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου ἰδρυθείσης στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἀποφοιτήσας ἐξ αὐτῆς τῷ 1831 καὶ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ καταταχθεὶς εἰς τὸ Πυροβολικόν. Πιστότατος εἰς τὸ καθήκον, αὐστηρὸς περὶ τὴν πειθαρχίαν, ἣν εἶχεν ὡς τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς στρατιωτικῆς διαπλάσεως τῆς νέας Ἑλλάδος, ἀκάματος καὶ ἐνθους στρατιώτης, φέρων τὰ ἐφόδια ἀσφαλοῦς μαθήσεως, προήχθη μέχρι τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν βαθμῶν, διὰ τῆς ἀνελλιπούς τηρήσεως τοῦ καθήκοντος εἰς τὴν πατρίδα ἐν θερμοτάτῃ συναίσθησει αὐτοῦ. Ἐπιτεσσαρῆκοντα τέσσαρα ἔτη ὑπῆρέτησεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἀδιαλείπτως μεριμνῶν καὶ ἐργαζόμενος διὰ τὴν μὀρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Ἀξιοματικὸς ἱκανώτατος καὶ εὐφυῆς, ἐχρημάτισεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη καθηγητῆς τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν καὶ τῆς ὀργανωτικῆς ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, εἶναι δὲ ὁ πρῶτος συγγραφέας λίαν εὐμεθόδως σειρὰν πλήρη τῶν ἐν αὐτῇ διδασκομένων μαθηματικῶν. Διὰ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ νοημοσύνης, ἀγχινοίας καὶ φιλεργίας ὁ Μ. Σοφριανὸς ἀνακληρώσας τὴν ἑλλησιν εὐρυτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ ἐθεωρεῖτο δικαίως ἐκ τῶν πρώτων Ἑλλήνων ἀξιοματικῶν λόγῳ μαθήσεως, πείρας καὶ συνέσεως. Οὕτω ὁ ἀνὴρ κροσφῆρων ἀδιαλείπτως πολυτίμους ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τοῦ στρατοῦ ἐκδουλεύσει, κατὰ σειρὰν κατέκτησε τοὺς βαθμούς ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ, εἴτε μεταδίδων τὰς γνώσεις αὐτοῦ διὰ τῆς διδασκαλίας εἰς τοὺς νεωτέρους, εἴτε αὐτοπροσώπως ὑπῆρταν καὶ συγχωρητιζόμενος μετὰ τῶν στρατιωτῶν, πάντοτε παρέσχεν ἑαυτὸν ὁ Μ. Σοφριανὸς ὑπό-